

Senioráček

SPOLEK KD-I OPATOVICE

Vařečková

14.09.2019

03/2019

Túfarankafest 2019

Túfarankafest 2019

Vážení členové spolku KD-I Opatovice, dostává se vám do rukou sedmé číslo časopisu Senioráček.

Rádi bychom, kdyby se dostalo do všeobecného povědomí, že nejsme spolek pouze pro důchodce, ale že se našich akcí mohou účastnit i nečlenové, mladí i staří. Pro všechny máme dveře otevřené.

Den české státnosti – Svatý Václav

Den české státnosti je státní svátek, který připadá na 28. září. Toto datum je spjato se svátkem sv. Václava, přemyslovského knížete, nejvýznamnějšího patrona Čech a Moravy a jednoho z tradičních symbolů českého státu. V tento den si připomínáme jeho zavraždění pravděpodobně v roce 935. Václav, syn knížete Vratislava I. a kněžny Drahomíry byl v dětství vychováván svojí babičkou Ludmilou. V roce 921 Vratislav umírá a protože jeho nástupce Václav je ještě nezletilý, začíná se téhož roku v únoru krátká poručenská vláda babičky Ludmily. Ta je však v září roku 921 zavražděna (patrně na popud Drahomíry) a vláda přechází na Václavovu matku Drahomíru. Sám Václav se pak ujímá moci patrně v roce 922 nebo 924.

V roce 924 nechává kníže Václav převézt ostatky své babičky Ludmily z Tetína na Pražský hrad, kde jsou pietně pohřbeny. Pro Václavovu vládu je již od počátku charakteristická podpora křesťanské církve a další upevňování moci Přemyslovců nad českými zeměmi.

V roce 929 je kníže Václav poražen římským králem Jindřichem I. Ptáčníkem a je nucen se mu poddat, což souvisí s obnovením placení tributu říši.

Nedlouho poté Václav zakládá na Pražském hradě kostel sv. Víta – část ostatků světce získává právě od Jindřicha.

Václavův politicko-náboženský směr a jeho orientace na Sasko se nelíbí politické opozici, jejímž představitelem je Václavův mladší bratr Boleslav, sídlící ve svém úředním knížectví v (Staré) Boleslavi.

Vzniká bratrský konflikt, který vyvrcholí pozváním Václava na

svěcení kostela do Boleslavi, kde je pak český kníže ráno 28. září 935 (starší literatura uvádí rok 929) zavražděn.

Hned na to Boleslav obsazuje se svojí družinou Pražský hrad a stává se knížetem. Záhy dává převézt Václavovy ostatky do nového chrámu sv. Víta

na Pražském hradě, kde jsou ve Svatováclavské kapli uloženy dodnes.

Od 10. století je kníže Václav uctíván jako světec, nejprve v Čechách, později i v sousedních zemích. Jeho život a mučednická smrt jsou zpracovány v mnoha legendách.

Od druhé poloviny 11. století má svatováclavský kult klíčové postavení v ideologii české státnosti – svatý Václav je chápán jako nebeský vládce a ochránce českého státu, čeští panovníci jsou jen jeho dočasní zástupci. Od dob Karla IV. se symbolem českého státu stává svatováclavská koruna, již jsou podřízeny jednotlivé země koruny české. Ve středověku je píseň „Svatý Václave, vévodo české země“ považována za hymnu českých zemí.

Svátek sv. Václava byl do 31. prosince 1951 památným dnem. Vyhlášení dne státním svátkem bylo zákonem uznáno v roce 2000 a bylo navrženo oficiální označení „Den české státnosti – Svatý Václav“. Symbolem pražského Václavského náměstí je jezdecká socha svatého Václava. Na jeho podstavci je napsáno: „Svatý Václave, vévodo české země, kníže náš, nedej zahynouti nám ni budoucím“. Tento text pochází ze svatováclavského chorálu. Další sochy sv. Václava lze vidět na Karlštejně nebo ve Svatovítském chrámu.

V České republice se nachází 330 kostelů a chrámů, které jsou zasvěceny sv. Václavovi. Sv. Václava najdete i na dvacetikoruně se stejným textem, jako na pomníku z Václavského náměstí.

Pranostiky ke Dni české státnosti

„Kolem svatého Václava nové léto nastává.“

„Svatý Václav v slunci září, sklizeň řípy se vydaří.“

„Svatý Václav víno chrání, po něm bude vinobraní.“

„Na svatého Václava každá pláňka dozrává.“

„Na svatého Václava jedna zima přestává a druhá už nastává.“

Zapsala: L. Palečková (čerpáno z internetu)

TÚFARANKAFEST – Rakvice

V sobotu 6. července jsme se vypravili na rakvickou přehlídku dechových hudeb Túfarankafest.

Rakvice jsou malebná obec v okrese Břeclav s více než dvěma tisíci obyvateli. Hrozen s listem v rakvickém znaku dokládá dlouhou vinařskou tradici tohoto významného střediska Velkopavlovické vinařské podoblasti. V obci se nachází řada vinařských závodů i menších rodinných vinařství.

V rámci osmého ročníku Túfarankafestu se představily tyto soubory: Straňanka, Stříbrňanka a samozřejmě Túfaranka s kapelníkem panem Bílkem, jehož manželka má nemalé zásluhy na vzniku těchto přehlídek. Tentokrát počasí příliš nepřálo, velké vedro odradilo řadu milovníků dechovky. Ale i tak 900 diváků představovalo slušnou návštěvnost. Z našeho spolku KD-I přijelo 45 lidí. Seděli jsme na dvoře místní sokolovny ve stínu vzrostlých stromů. Občerstvení bylo dost, kolem nás usměvaví a příjemní lidé, tak nám nic nechybělo.

První melodie, které zazněly v podání Straňanky, naladily skvělou atmosféru.

Program vtipně moderoval Karel Hegner, některé písničky si s účinkujícími i zazpíval.

Členka našeho spolku Helenka Minaříková a její sestra Mirka se narodily v nedalekých Přítlukách a navštěvovaly školu v Rakvicích. Samozřejmě se tu potkaly s mnoha kamarády a to skleničky s dobrým vínkem jen zvonily, jak se připíjelo. Bylo nám dobře, nechtělo se nám jet domů a vydrželi jsme až do 21:00 hodin.

Bylo to příjemně prožité odpoledne, ve kterém jsme zapomněli na každodenní starosti. Určitě stojí za opakování.

Zapsala: Ludmila Palečková

POZORUHODNÁ KNIHA STANISLAVA MOTLA

Dostala se mi do rukou pozoruhodná kniha Stanislava Motla „Kam zmizel zlatý poklad republiky“ s podtitulem „O tom, jak jsme museli spojencům platit zlatem za to, že naši vojáci mohli po jejich boku umírat ve válce proti Hitlerovi“. Tenhle podtitul mne zaujal, a proto jsem se dal do jejího čtení. A aby bylo jasno, kniha nebyla napsána za dob cenzury před rokem 1989, ale v roce 2003. Z knihy jsem si odnesl vedle mnoha poznatků i ten, že jsme byli nejen pro Sovětský svaz nevyčerpatelnou studnicí, ale že i ti, ke kterým se vždy vzhlíželo jako k našim spojencům a vzorům, nebyli až zase takovými přáteli, jak by se na první pohled zdálo.

A závěr knihy mne doslova šokoval a jsem přesvědčen, že by šokoval i vás, když se dočtete, že část zlatého pokladu v historických mincích i zlatých cihlách byla již v době demokracie po r. 1989 zcela bezostyšně prodána, aniž by o tom veřejnost věděla. Mohu zaručit objektivním potencionálním čtenářům, že budou překvapováni v každé kapitole a na mnoho věcí si udělají možná jiný názor, než měli doposud.

Autor prošel mnoho různých archivů, hovořil s mnoha pamětníky, přečetl mnoho dobového tisku, neméně knih jiných autorů k dané problematice, na které se i odvolává, takže jeho kniha faktů je věrohodná a je z ní cítit opravdový zájem o tajemství československého zlatého peněžního pokladu.

Kniha začíná tím, jak vlastně po založení republiky v r. 1918 zlatý poklad vznikl, že to bylo obdobným způsobem jako v případě Národního divadla. Tedy lidovou sbírkou. Čtenář se dozví i něco z historie

Československé republiky. Dozvíte se, že i legionáři se významně podíleli na zlatém pokladu, stejně jako o jejich bojích v carském Rusku a o ochraně zlatého pokladu Ruska, který nakonec předali bolševikům. Zajímavé kapitoly, plné překvapení na každé stránce, pak pojednávají o době první republiky i o době, kdy se vlády chopil Adolf Hitler, dozvíte se o oficiálních i zákulisních jednáních při Mnichovské dohodě i o osudu československého zlata na začátku německé okupace.

Zlatému pokladu republiky za 2. světové války je věnováno několik kapitol, z nichž stěžejními částmi je převod části zlatého pokladu do nacistické banky a části přes švýcarské banky do Anglie. V jedné z kapitol pak Stanislav Motl v souvislosti s čachry Angličanů a nechvalně známého pana Chamberlaina s československým zlatem cituje i slova Winstona Churchilla, který koncem

války konstatoval, že vydání části československého zlata bylo vlastně „druhým Mnichovem“.

Zajímavé pasáže jsou pak o tom, o čem vyprávěl autorovi osobní tajemník prezidenta Beneše prof. Táborský. Jistou satisfakcí za zradu Angličanů v souvislosti s Mnichovem a zašantročením československého zlata mohou být Churchillova slova na slavnostní večeři, kde prohlásil: „Nevím, jak se věci dále vyvinou a nemohu ani říci, zdali Velká Británie půjde kvůli Československu do války. Ale jsem si docela jist, že mír, který budeme uzavírat, se nebude uzavírat bez Československa. Slibuji, že dokud budu živ, budu pracovat, abych odčinil ten hrozný zločin, kterého jsme se dopustili na vaší zemi.“ Tato slova zazněla směrem k prezidentu E. Benešovi.

Nejsmutnější kapitolou v souvislosti s československým zlatem slovy Winstona Churchilla je, že Velká Británie účtovala vládě Československa každou pušku, každou uniformu, každé ponožky, batoh, zkrátka museli jsme zaplatit Anglii zlatem veškerou výzbroj i výstroj československých vojáků, byť jako třeba letci zachraňovali Velkou Británii. A co je opravdu zarážející, že jsme museli zlatem platit i za ty vojáky, kteří za Anglii padli. Tahle kapitola nese název „Umří – ale napřed zaplat“.

Dalších několik kapitol hovoří o bojích československých vojáků včetně parašutistů a letců. V pozadí pak nezůstává i hrdinný boj československých vojáků u Tobruku. Kniha se zmiňuje i o zlatu, které bylo zabaveno židům za okupace. V knize není zapomenuto i na zlatý poklad samostatného Slovenského štátu v době, kdy se Slováci za německé okupace odtrhli od země Koruny české. A samozřejmě se částečně věnuje i odboji Slováků proti okupantům. Je pochopitelné, že se v knize hovoří i o pražském povstání, o příjezdu vítězné Rudé armády do Prahy a o jednáních ministra zahraničí Jana Masaryka nejen v souvislost s naším zlatým pokladem.

V kapitole Vítězové a poražení je rekapitulace osudu českého zlatého pokladu.

V době před Mnichovem měla naše země, tedy Československo, v různých trezorech doma i v zahraničí uloženo více než 90 tun měnového zlata, 14 tun jsme ztratili po záboru pohraničí, dalších více než 6 tun odvezli němečtí okupanti po příchodu do Prahy v létech 1939 a 1940, včetně velmi vzácné numismatické sbírky zlatých mincí. Přes 26 tun si vzali Britové za to, že naši vojáci bojovali i za Velkou Británii, tedy jako kompenzaci za výzbroj a výstroj. Přes 23 tun vydali Britové z Banky pro mezinárodní platby v Basileji. Dalších 15 tun zlata využili nacisté pro obchodování se strategickými surovinami. A to se již nemluví o ztraceném zlatě z brněnské Zbrojovky a plzeňské Škodovky. Po roce 1945 bylo v analýze Dr. Chmela

konstatováno, že výše měnových ztrát představovala 135,5 miliardy korun a připočteme-li k tomu ztráty na židovském majetku, v průmyslu, zemědělství, dopravě apod., činila celková ztráta 456,3 miliardy korun. Na okraj se pak kniha zmiňuje o „zlatém chrámu“ ve Fort Knoxu v USA a o ochranných opatřeních, které toto největší složiště zlata chrání. To je velmi zajímavé čtení. A pak už se dostáváme ke kapitole, kde je uvedeno, jak Landsmanschaft, tedy sudetští Němci, zasahovali do jednání mezi tripartitou a Československem. Tripartita bylo spojení zástupců západních států včetně USA.

Dostí odkazů je na knihu bývalého ministra zahraničí Bohuslava Chňoupka „Memoare in Laris“ a rád bych citoval pasáž jednoho z československých vyjednávačů, který žádal o uvolnění z funkce. Cituji: „Víte, velmi pečlivě jsem si prostudoval podklady, hlavně otázku vojenského úvěru. A je mi z toho nanic. Až se mi z toho zvedá žaludek“. Určitě jste viděl (hovořeno k B. Chňoupkovi) seznamy vojenské výstroje a výzbroje. Vždyť my máme platit i za šňůrky od bagančat, za spodky, za šle, které nosili naši vojáci, když bojovali i za ně, Angličany. No ale prosím, každý má jinou morálku, každý vidí svět jinak. Ale co je na tom strašné a co nemohu přenést přes srdce, že jsou mrtví. Tam je započítána i výstroj těch, co padli. A leží někde v Africe, u el-Alameinu, Tobruku, kde bojovali proti Rommelovi nejen za nás, ale i za Anglii. Jsou tam započítané i ponožky naši letců, co bránili Londýn, aby ho zachránili, a bombardovali Německo a někde je tam sestřelili a oni tam zahynuli. Jsou tam zahrnuty i uniformy našich důstojníků, které přesunuli do Ruska a kteří tam bojovali se svobodovci a padli možná na Dukle nebo u Mikuláše. Je mi z toho opravdu zle, když o tom hovořím, nehněvejte se na mne, ale nemohu. Ne, že bych byl slabá povaha. Němci mne zajali při povstání a do konce války mě drželi v zajateckém lágru a tam jsme si užili své, ale na tohle nemám žaludek a silné nervy.

Pochopte mne, pane ministře, a vyměňte mne. Sotva bych se udržel, kdyby mi předložili účty za košile, rukavice, svetry a podobně. Musel bych říci: „A tak, teď jdeme účtovat za krev!“ Konec citátu.

Autor knihy se pak i osobně setkal s Bohumilem Chňoupkem a pochopitelně i od něj získal mnoho cenných informací. Důležitým poznatkem, který jsem z této knihy získal, je i fakt, že na základě

Postupimské dohody nám mělo Německo zaplatit válečné reparace, které jsme však do dnešního dne nedostali a asi už nikdy nedostaneme, ač válečné reparace jsou nepromlčitelné. Jak nás měli západní spojenci rádi, ukazuje i ten fakt, že všechny finanční nároky, které měla Velká Británie k Polsku, byly odpuštěny a smazány již v roce 1956.

V poslední třetině knihy se pak již hovoří o návratu části zlatého pokladu do

republiky dne 20. 2. 1982. Návrat by proveden třemi speciálními letadly za všech bezpečnostních opatření a naprostého utajení, takže veřejnost prakticky o této události nebyla informována.

V době rozdělení Československa byly v sejfích Státní banky uloženy 102 tuny zlata. Česká republika získala 63,289 tun zlata a Slovenská republika 39,137 tun zlata. A následně pak pak přicházejí šokující stránky knihy. Autorovi prozradil jeden z velmi dobře informovaných pracovníků Státní banky, co je s českým zlatým pokladem? Dostal tuto odpověď, cituji:

„Copak vy nevíte, že jsme před dvěma lety zlato prodali?“ A to v době, kdy na celém světě zlato získávalo na hodnotě a prakticky všechny státy zlato nakupovaly jako trvalou peněžní hodnotu. V té době se Česká republika zlata zbavila prodejem. Zlato bylo prodáno ve dvou etapách v září 1998. V první fázi šlo o 31 tun a toto zlato jsme vyměnili s Německem za dluhopisy. Guvernérem Státní banky byl tehdy ing. Tošovský. V knize jsou jmenováni všichni rozhodující členové bankovní rady. Je velice zajímavé, jak Státní banka v souvislosti s prodejem českého zlatého pokladu mlžila i prostřednictvím internetu. V závěru knihy autor pátrá po zlatých mincích ze zlatého pokladu a místo závěru poslední kapitoly knihy nazval „Prodané zlato a zapomenutí hrdinové“. Jako poslední tečku uvádí tabulku o držení zlata jednotlivými státy.

USA 8149,0 tun, Německo 3445,8 tun, Mezinárodní měnový fond 3217,3 tun, Francie 3024,6 tun, Itálie 2451,8 tun, Švýcarsko 1957,0 tun, Nizozemsko 873,6 tun, Japonsko 765,0 tun, Portugalsko 606,8 tun, Slovensko 35,1 tun a **Česko 13,7 tuny!!!**

Tato kniha je nabitá fakty a informacemi, o kterých se nám, normálním smrtelníkům, ani nezdá. Není napsána jednostranně a tendenčně ani k jednomu z kritických období dějin Československé a následně České republiky. Je napsána velmi objektivně. Doporučil bych každému, kdo se dívá nebo díval bez ohledu na skutečnosti nekriticky ať již dříve na Východ a dnes na Západ, aby si knihu Stanislava Motla přečetl, a pak možná pozná, že i „přátelé“, ti i oni, nejsou zas až tak velkými přáteli a dokážou uzmut i to, co není jejich.

Ono asi stále platí, **že není všechno zlato, co se třpytí!!!**

Já bych si dovolila k tomuto článku napsat, že tuto knihu vlastním, četla jsem ji a je opravdu velice zajímavá, poučná, proložená dobovými fotografiemi a jsem ráda, že ji Stanislav Motl napsal a moc mu za ni děkuji.

Pokud bude mít někdo z vás chuť si ji přečíst, ráda zapůjčím.

Zapsala: L. Palečková (čerpáno z internetu)

Znát telefonní čísla se vyplatí

Moderní technologie a zejména mobilní telefony nás odnaučily pamatovat si čísla, na která voláme. Přitom znalost čísla může ušetřit peníze, protože na první pohled je vidět to, co vychytrali poskytovatelé prémiových služeb píší velmi malým písmem.

Složení telefonního čísla

Standardní telefonní číslo obsahuje 12 číslic. Národní předvolbu (v případě ČR se jedná o kód 420) a zbývá devět číslic. Další tři číslice informují, zda voláte do pevné nebo mobilní sítě. V dřívějších „pravěkých dobách“ záleželo, zda voláte tzv. místní nebo meziměstsky hovor. A proto bylo území státu rozděleno do jednotlivých telefonních oblastí, které měly přiřazeny svá čísla (a i své ceny). Ceny se sjednotily, ale oblasti zůstaly.

Volání do mobilní sítě poznáte podle p ř í s t u p o v é h o kódu, který je: 601 až 608, 702 až 705, 72, 73, 77, nebo 7900 až 7999.

Kód 910 vás upozorní, že voláte do sítě, která přenáší hlas po internetu, tzv. služby VoIP.

Osmička na začátku

Kód 800 vás upozorní, že voláte na bezplatnou linku; náklady za hovor nese volaný. Většinou slouží k firemní prezentaci. Ale pozor!!!

– kódy 810 až 819, 830 až 839, 843 až 846 nejsou pro bezplatné volání, na nákladech se společně s provozovatelem této linky podělíte oba dva.

Devítka velí: p o z o r !!!

Velmi důležité je všimnout si kódů 900, 906 a 909; slouží k přístupu ke službám s vyjádřenou cenou a proto dvě číslice – které následují po tomto kódu – vás upozorní na výši ceny volání / za minutu. Jedná se zejména o různé spotřebitelské soutěže, obchodní a inzertní služby.

Příklad: z čísla 900 55 25 25 zjistíte, že minuta volání stojí 55 Kč, celková cena hovoru se tedy odvíjí od počtu provolaných minut.

Kód 905 slouží také k přístupu ke službám s vyjádřenou cenou; desetinásobek kombinace dvou číslic, které následují po tomto kódu, určují jednorázovou cenu za volání.

Příklad: z čísla 905 55 25 25 zjistíte, že za celý hovor zaplatíte 550 Kč.

Kód 908 slouží také k přístupu ke službám s vyjádřenou cenou; dvě navazující číslice vás upozorní na výši ceny za volání.

Příklad: z čísla 908 55 25 25 zjistíte, že za celý hovor zaplatíte 55 Kč.

Nepřijímat!

TY, SLADKÝ ZÁŘÍ! JAK JE MODRÉ NEBE
NAD TĚMI VRCHY, KDE SE BARVY RODÍ!
JDU ZMATEN VZDUCHEM, JENŽ JE PLNÝ TEBE,
A CHTĚL BYCH PLOUTI POVĚTRNOU LODÍ.

(S.K. NEUMANN)

JUBILANTI ZA DRUHÉ ČTVRTLETÍ 2019

55 let	Hedvika Šedá
65 let	Bořivoj Foerester
65 let	Drahomíra Komínková
65 let	Edita Šebestová
70 let	Alena Duchoňová
70 let	Anna Horáková

Všem těmto jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a osobních úspěchů.

O NAŠICH PŘÁTELÍCH A OD NAŠICH PŘÁTEL

Jak jistě víte z našich schůzí a akcí, které pořádáme, máme mezi sebou mnoho přátel z jiných měst a obcí. Jedna skupinka lidí k nám před několika lety zavítala na pozvání Honzíka Grmolce z Voničky, kapely, která nám hrává krásné písničky a vytváří příjemnou atmosféru na našich tanečních zábavách, které organizujeme.

Mluví této skupiny Zdenka Brychtová mi napsala: „Nejdříve se nám zdálo, že nejsme vítáni. Přijeli jsme ve složení: ze Zlína Růženka a Karel Hefkovi, Maruška a Vladimír Krpálovi, kteří vždy vezmou Hanku Kudovou ze Slavkova. Od Znojma pak kameraman Jirka Horák s Aničkou, Jirka a Fanda Málkovi, Zdenka a Mirek Vokounovi, Lidka a Jenda Vyhnálkovi no a my z (velkoměsta) Maršova, já Zdenka a můj muž Fanda Brychta, moje švagrová a neteř, obě Mirky Sáblikovy. Stůl nám nestačil, zvláště když každý něco dobrého přinesl.

Nyní po těch letech se již u Vás cítíme dobře. Myslím si, že jsme se již lépe poznali a stali se z nás dobří kamarádi, kteří se do Opatovic těší.

Jednoho dne večer Zdenka opět napsala e-mail: „Liduško, dnes večer žehlím, a když žehlím, tak mě napadají různé myšlenky. Třeba toto: „Když Jirka či Liduška na e-mail napíší, že Opatovice se blíží, to každá holka z nás do zrcadla zhlíží, honem musí k holiči, honem na kosmetiku, že z toho děláme zbytečnou paniku? Vždyť se tu už všichni tak dobře známe, samé dobré kamarády tu u Vás máme. Kašlem na holičku, jen ať máme pohodičku a Voničku néé?

Nejdříve jsme poznali Lidušku, holky u pokladny, Janu s maminkou, Drahušku, pak (faráře) Karla a jeho ženu Danu, holky od tomboly Růženku a Helenku a ty jejich průpovídky, nemluvě o losech a ruličkách. Jmenovala bych ještě další kamarády, ale Senioráček by nestačil. Mezitím nám pod nosem zavoní řízeček či gulášek, k tomu si u výčepu koupíme dobré pívko, ať už pro řidiče nealko nebo alko, a co nám chybí? Pak se vždy pobavíme u Vašeho super vystoupení, kluci z Voničky k tomu zahrají a tak co nám chybí?

Snad jen popřát Vám všem hodně zdravíčka a štěstíčka, ať se tu u Vás nadále scházíme a rádi se máme. Zdraví Zdenka Brychtová“

Po několika zábavách požádali všichni jmenovaní o přijetí za členy našeho spolku. Rádi jsme je mezi nás přijali a máme je rádi.

Zapsala: Ludmila Palečková

RETROKVÍZ

Jak se jmenovaly, když jsme po nich chodili?

K současnému názvu ulice připiš její název z dob našeho mládí:

	<i>Současný název ulice</i>	<i>Dřívější název</i>
1	Masarykova	
2	Rašínova	
3	Joštova	
4	Vídeňská	
5	Kobližná	
6	Kounicova	
7	Štefánikova	
8	Cejl	
9	Křenová	

Autorka: PaedDr. Lenka Svobodová

Vařečková 2019

VAŘEČKOVÁ

Taneční posezení „Vařečková“, se objevuje v našem programu každým rokem a tak tomu bylo i letos. Tradičně v sobotu v 16. 00 hodin, tentokrát 14. září. K tanci a poslechu nám vyhrávala kapela Vonička V – Band. K večeři se podával řízek se salátem. Tombola opět přinesla slušný zisk.

Letos jsme měli málo času na nacvičování pochodu a tanečního vystoupení z důvodu renovace parket v KD Opatovice. Pochod i tanec doprovázela hudba muzikantů z Veselé trojky a tanec měl název Kankán v novém hávu.

Choreografie pochodu byla vytvořena pro 16 žen. Rozdělily jsme se na dvě skupinky. Osm žen se obléklo do černých kalhot se šlemi, bílých košil a černých bot, oblečení ostatních žen tvořily kroje. Při tanečním vystoupením jsme se všechny oblékly do krojů s černou štolou přes ramena a čelenkou s peřím. I přes některé chyby se vystoupení líbilo, přítomní nám tleskali do taktu, protože vybraná hudba k tomu vybízela. Některá děvčata byla zklamaná, že se vystoupení nepovedlo tak, jak jsme si představovaly. Podle mého názoru to vůbec nevádí. Nejsme již žádné mladice, náš věkový průměr je okolo 60 let, tedy žádné baletky.

Vystupujeme pro radost návštěvníků a hlavně svoji, tak si snad nějakou tu chybu můžeme dovolit a nedělat z toho drama.

Účast na Vařečkové byla zase dobrá, protože naši členové stále akce spolku podporují a rádi se jich zúčastňují. Dokonce i členové ze Slavkova a Maršova na naše posezení nezapomněli a zastavili se na zpáteční cestě z Chorvatska, kde byli na dovolené. I když přišli až po 20 hodině, zaplatili vstupné a ještě nakoupili i lístky do tomboly. Moc si toho vážíme, Haničko, Zdeničko a Fando, a moc děkujeme.

Zábava byla veselá a tentokrát nějak nikdo nepospíchal domů. Tak to má být. Pokud nám ještě zdraví slouží, nohy poslouchají, buďme veselí a rádi se setkáváme. Život nám utíká, a tak si ho užívejme. Přeji všem pěkné podzimní dny.

Zapsala: L. Palečková

I věk nad 60 má svůj půvab!

NENÍ TO K SMÍCHU, PROTOŽE JE TO PRAVDA, ALE SMÍCH JE PŘECE KOŘENÍ ŽIVOTA.

ÚNOSCI A SVŮDCI O TEBE NEMAJÍ ZÁJEM.

PŘI BRANÍ RUKOJMÍCH BUDEŠ PRAVDĚPODOBNĚ PRVNÍ Z PROPUŠTĚNÝCH.

KDYŽ TI ZAVOLAJÍ V 9 HODIN VEČER, ZEPTAJÍ SE, JESTLI TĚ NEVZBUDILI. POVAŽUJÍ TĚ ZA ŠKAROHLÍDA.

VĚCI, KTERÉ SI TEĎ KOUPIŠ, UŽ NEJSOU TAK ŠPATNÉ.

MŮŽEŠ VEČEŘET VE 4 HODINY ODPOLEDNE.

MŮŽEŠ ŽÍT BEZ SEXU, ALE NE BEZ BRÝLÍ.

OMEZENÍ RYCHLOSTI NA SILNICI UŽ PRO TEBE NENÍ VÝZVOU.

TVŮJ VZHLED SE UŽ MOC NEZHORŠÍ.

PENÍZE, KTERÉ JSI INVESTOVAL DO ZDRAVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ, SE ZAČNOU RENTOVAT.

TVOJE PŘEDPOVĚDI POČASÍ JSOU LEPŠÍ, NEŽ ZPRÁVY POČASÍ V TELEVIZI.

MŮŽEŠ SDÍLET SVÁ TAJEMSTVÍ S PŘÁTELI, STEJNĚ SI JE NEBUDOU PAMATOVAT.

JISTĚ JSTE SI VŠIMLI, ŽE TEXT BYL NAPSÁN VELKÝMI PÍSMENY TAK, ABY BYL LÉPE ČITELNÝ.

NEBER SI NIKDY, ALE OPRAVDU NIKDY, PRÁŠEK NA SPANÍ, SPOLEČNĚ S PROJÍMADLEM.

Vařečková 2019

Túfarankefest 2019

RETROKVÍZ – ŘEŠENÍ

Jak se jmenovaly, když jsme po nich chodili?

K současnému názvu ulice připiš její název z dob našeho mládí:

	<i>Současný název ulice</i>	<i>Dřívější název</i>
1	Masarykova	třída Vítězství
2	Rašínova	ulice 9. května
3	Joštova	třída Obránců míru
4	Vídeňská	Koněvova
5	Kobližná	Gagarinova
6	Kounicova	Leninova
7	Štefánikova	Dimitrovova
8	Cejl	Gottwaldova
9	Křenová	Křenová

Autorka: PaedDr. Lenka Svobodová

Pranostiky

- Červenec:** - Jaký červenec, takový leden.
- Červenec žne žita, višně k tomu vítá.
- Dělalí-li mravenci obydlí své v červenci a kupí je stále výš, přijde tuhá zima spíš.
- Jestliže se hrom v červenci častokráte ozývá, bude nadcházející zima studená.
- Srpen:** - Hřímá-li v srpnu, praví se, že budoucího roku hojná úroda a množství deště jest k doufání.
- Jestli často v srpnu bude hřmítí, můžeme v zimě dost větrů míti.
- Teplý a suchý srpen - výborné víno.
- Září:** - Záříjové pršení prospívá osení.
- Teplé září - dobře se ovoci i vínu daří.
- Jaké počasí v září, tak se i březnu vydaří.
- Když je vlhko i v září, v lesích se houbám daří.

PŘIPRAVOVANÉ AKCE

- **Taneční posezení Pohodová** 16. 11. 2019
- **Adventní koncert s Voničkou a s jejich přáteli** 07. 12. 2019
- **Zpívání koled u hřbitova** 24. 12. 2019
- **Předsilvestrovská** 30. 12. 2019

Vážení a milí čtenáři, pokud máte nějaké nápady či připomínky, neváhejte kontaktovat paní Ludmilu Palečkovou na níže uvedeném čísle či emailu. Pokud máte zájem, můžete se zapojit do psaní článků nebo nám sdělit, o čem byste si rádi přečetli.

Ludmila Palečková

724 814 409

webklubduchodcu@seznam.cz

Vařečková 2019

Vařečková 2019

Senioráček č. 3/19, vydává spolek KD-I Opatovice, www.kd-iopatovice.webnode.cz,
e-mail: webklubduchodcu@seznam.cz

Vychází zdarma každého čtvrt roku v nákladu 150 výtisků.

Redakční rada: Bc. Jiřina Brínduš-Simuť, Ludmila Palečková. Jazyková korekce:

PaedDr. Lenka Svobodová. Fotografie: BcA. Beniamin Brínduš-Simuť, Hana

Nováková. Příjem příspěvků: Ludmila Palečková, e-mail palcova53@seznam.cz

Výroba (sazba a tisk): DaL tisk, s.r.o. Bohunická 52 Brno

Registrační číslo: MK ČR E 23127.

Další fotografie naleznete na: www.kd-iopatovice.rajce.idnes.cz